

Ćwiczenia logopedyczne dla dzieci 3-4 letnich mające na celu poprawę wymowy, bogacenie słownictwa oraz poprawę uwagi słuchowej.

Wierszyki logopedyczne:

Na Podwórku

Mruczek mruczał: miau, miau, miau.

Szczeniak szczekał: hau, hau, hau.

Kaczka kwacze: kwa, kwa, kwa.

Gawron kracze kra, kra, kra.

Tak głośno razem śpiewali,

że koncert na podwórku dali.

Wiosna na Łące

- Zzz... zzz... zzz... - Pszczoły się pobudziły.

- Żżż... żżż... żżż... - Chrabąszcza wystraszyły.

-Bzzz, bzzz, bzzz. - Odezwała się mucha

i komara w ucho stuka.

Sss... sss... sss... - Nadleciały inne komary

Psst, psst, psst. - Pasikonika ujrzały.

Rech, rech, rech. - woła żaba do żaby:

Skąd się wzięły te owady?

Koncert zegarów

Bim-bam, bim-bam...

Zegar z wahadłem mam!

Tik-tak, tik-tak...

Budzik daje znak!

Wstawaj mały zuchu!

Drr ,drr , drry...

Kończą się już sny!

Kasia i Kotek

Kasia klaszcze w rączki klap, klap, klap.

Kotek łapką Kasię drapie drap, drap, drap.

Kasia głaszcze kotka miękko tak, tak, tak.

Kotek klaszcze, Kasia głaszcze klap, tak, klap, tak.

Na sygnale

Ao, ao, ao... - głośne dźwięki słycać stale.

Ae, ae, ae... - jedzie auto na sygnale.

Ia, ia, ia... - to karetka pogotowia.

Ti, ti, ti... - odezwał się klakson z karetki:

Titit! Z drogi samochody i furgonetki!!!

Ćwiczenia logopedyczne dla dzieci 5- 6 letnich

Zabawa artykulacyjna

(ćwiczenia usprawniające język i wargi)

„Wiewiórka robi porządki”

Wiewiórka rozgląda się po swojej dziupli (dzieci przesuwają językiem po podniebieniu górnym, wewnętrznych ścianach policzków, podniebieniu dolnym). Widzi duży bałagan i postanawia zrobić porządek. Zaczyna od odkurzania sufitu dziupli (przesuwają czubkiem języka od przodu do tyłu jamy ustnej po podniebieniu górnym), zdejmuje też firanki (liczą czubkiem języka górne zęby) i wkłada je do pralki (motorek wargami). Po chwili pralka zaczyna płukanie firan (dzieci "przepychają" powietrze z policzka do policzka). Wiewiórka odkurza też ściany (przesuwają czubkiem języka po wewnętrznej ścianie policzków) oraz podłogę (przesuwają czubkiem języka po dolnych zębach). Wreszcie rozwiesza firanki (ponownie liczą czubkiem języka górne zęby). Wiewiórka jest bardzo zadowolona z wykonanej pracy i szeroko się uśmiecha (rozciągają szeroko usta). Dumna wygląda z dziupli i rozgląda się wokoło (poruszają językiem ruchem okrężnym na zewnątrz jamy ustnej). Patrzy w górę (dzieci sięgają czubkiem języka do nosa), patrzy w dół (sięgają czubkiem języka do brody). Rozgląda się też w prawo (przesuwają czubkiem języka do prawego kącika ust) i w lewo (przesuwają czubkiem języka do lewego kącika ust). Wszędzie jest porządek. Wiewiórka pięknie się uśmiecha. Żegnamy się z wiewiórką (dzieci wysyłają całuski – usta mocno ściągnięte).